

Ἀπὸ τὰ καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Πρὸς τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασι
Μὲ κατανυκτικούς Ὁδηγούς μας
τοὺς Ἁγίους Ἀνδρέα Κρήτης καὶ Συμεὼν Μεταφραστὴ

Αὐτομεμψία...
Μετάνοια...

Ταπείνωσις...
Δάκρυα...

Ἑβδομὰς Γ' Νηστειῶν
Σάββατον

«**Ἐγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ ἐτοιμάζη·
ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι· ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτὴς ἐστίν·
ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει·
τί μάτην ταραττόμεθα;**».

* * *

**Ψυχὴ μου, ζυγώνει τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου! Ζυγώνει, καὶ ὁμως
δὲν νοιάζεσαι. Δὲν ἐτοιμάζεσαι! Ὁ καιρὸς λιγοστεύει! Σήκω
ἀπάνω! Ὅπου νὰ ἔναι, ὁ Κριτὴς ἔρχεται! Σὰν ὄνειρο, σὰν ἄνθος
τρέχει ὁ χρόνος τῆς ζωῆς! Γιατί ταραζόμαστε μάταια;**

